

enklere ordning, der tilgodeså det nævnte formål.

En enkel løsning, der dog ikke opfylder formålet, ville det være, hvis man ved lejeværdiberegningen kunne se helt bort fra de bekostninger til byggeri m. v., der ville være blevet taget i betragtning ved årsomvurderingen pr. 1. august 1970, hvis den havde fundet sted. Det ville imidlertid medføre, at lejeværdien blev beregnet på et grundlag, der stod i stærkt misforhold til ejendommens værdi som bolig i 1971, og man fandt det derfor nødvendigt at gennemføre de omtalte overgangsregler i vurderingsloven.

Spørgsmål 6:

Hvilket provenutab vil det medføre, hvis den i sidste stykke af besvarelsen af spørgsmål 5 foreslåede løsning gennemføres?

Svar:

Hvis § 2 i lov nr. 100 af 20. marts 1970 om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme ændres, således at der ved lejeværdiberegningen for indkomståret 1971 ses helt bort fra de udgifter til byggeri m. v., der ville være blevet taget i betragtning ved årsomvurderingen pr. 1. august 1970, hvis den havde fundet sted, vil der fremkomme et provenutab på indkomstskatterne for indkomståret 1971. Det er ikke muligt at beregne, hvor stort dette provenutab vil blive; men det kan rent skønsmæssigt anslås, at det vil udgøre omkring 75 mill. kr., hvoraf omkring 30 mill. kr. vil være kommuneskat og kirkelige afgifter.

Hvis den foran nævnte lovbestemmelse helt ophæves, vil der desuden blive tale om et provenutab på formueskatten for indkomståret 1971. Dette tab må dog antages at blive af meget begrænset størrelsesorden — formentlig under 10 mill. kr. — fordi de fleste ejere af nye en- og tofamiliehuse har så stor gæld, at deres skattepligtige formue ikke når op over den skattefri formuegrænse på 300.000 kr.

Spørgsmål 7:

Hvordan har ligningsmyndighederne ved den sidste ligning praktiseret fastsættelsen af lejeværdien af de ejendomme, der om-

handles i den foreslåede § 14 A, stk. 4? Spørgsmålet gælder såvel ikke-vurderede, nyopførte ejendomme, nyopførte ejendomme på tidligere vurderede grunde og tilbygnings-tilfælde.

Svar:

Statens ligningsdirektorat har herom oplyst følgende:

„Ved opgørelsen af lejeværdien for indkomståret 1970 for ejendomme af den kategori, der omhandles i lovforslagets § 1, nr. 3, var det i henhold til ligningslovens § 14 A, 1. stk., 3. pkt., ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere forud for 1. januar 1970 foretaget vurdering, der skulle danne udgangspunkt for lejeværdiberegningen. Da 14. almindelige vurdering fandt sted den 1. august 1969, ville det normalt være ejendomsværdien ved denne vurdering, der skulle lægges til grund, idet dog skatteydere, der inden 1. januar 1970 i henhold til § 4 i lov af 3. juli 1967 om vurdering af landets faste ejendomme havde fået ejendommen særskilt vurderet, fik lejeværdien opgjort på grundlag af værdien ved denne vurdering.

Der er i besvarelsen ikke sondret mellem nybygnings- og tilbygnings-tilfælde, idet de gældende lovbestemmelser — når der er afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. — i begge tilfælde forudsætter ejendomsværdien ved den seneste vurdering lagt til grund ved lejeværdiberegningen.

1) *Ejendomme, for hvilke der ved årets begyndelse, d.v.s. inden 1. januar 1970, alene forelå en vurdering omfattende grundens værdi.*

I disse tilfælde beregnedes lejeværdien på grundlag af ejendomsværdien (grundværdien) ved 14. almindelige vurdering (evt. på grundlag af en inden 1. januar 1970 foretaget § 4 vurdering) uanset at vurderingen kun omfattede grundens værdi, og lejeværdien — beregnet til 2¼ pct. af ejendomsværdien — opgjordes således uden hensyntagen til de efter vurderingstidspunktet eventuelt afholdte bekostninger. Den således udregnede årlige lejeværdi reduceredes forholdsmæssigt, hvis ejendommen først var indflytningssærdig efter 1. januar 1970.

Til grund for denne praksis ligger bl.a. skattedepartementets cirkulære af 7. december 1965 til ligningsloven for skatteåret 1966-67.